

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 16 април 2010 г.
SEC(2010) 428 final

Работен документ на службите на Комисията

**Обобщение на консултациите относно реформата на общата политика в областта
на рибарството**

Неофициален превод

СЪДЪРЖАНИЕ

Работен документ на службите на Комисията „Обобщение на консултациите относно реформата на общата политика в областта на рибарството”	1
1. Въведение	3
2. Преодоляване на петте структурни недостатъка на политиката.....	4
2.1. Третиране на дълбоко вкоренения проблем със свръхкапацитета на флота.....	4
2.2. Поддръждане по важност на целите на политиката.....	5
2.3. Съсредоточаване на рамката за вземане на решения върху ключови дългосрочни принципи	6
2.4. Насърчаване на промишлеността да поеме повече отговорност при прилагането на ОПОР	7
2.5. Поощряване на културата на спазване.....	8
3. По-нататъшно подобряване на управлението на риболова на ЕС	9
3.1. Диференциран риболовен режим за защита на дребномащабните крайбрежни флоти?.....	9
3.2. Максимално използване на възможностите на нашите видове риболов.....	10
3.3. Относителна стабилност и достъп до крайбрежен риболов	11
3.4. Търговия и пазари – от улова до потребителя.....	12
3.5. Интегриране на общата политика в областта на рибарството в по-широкия контекст на морската политика	13
3.6. Научни данни в основата на политиката	14
3.7. Структурната политика и публичната финансова подкрепа	14
3.8. Външнополитическо измерение	15
3.9. Аквакултура.....	16
4. Други повдигнати въпроси.....	17
5. Становища на граждани	18
6. Следващите стъпки	18

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Общата политика в областта на рибарството (ОПОР¹) бе преразгледана през 2002 г. Новият основен регламент² влезе в сила на 1 януари 2003 г. и включва разпоредба, според която Европейската комисия (ЕК) трябва да представи пред Съвета и Европейския парламент отчет по главите „Опазване” и „Риболовен капацитет” преди края на 2012 г. ЕК започна това преразглеждане с публикуването на Зелената книга³, последвана от период на консултации с краен срок за писмени отговори – 31 декември 2009 г.⁴

През периода на консултации бяха получени общо 382 становища (плюс масово изпращане на 1 329 еднакви отговора по електронна поща). Становищата са публикувани в интернет⁵ и техен списък се съдържа в приложение 1.

Както при подготвянето на Зелената книга, така и през периода на консултации бяха проведени срещи със заинтересованите страни, административните органи на всички крайбрежни държави-членки и други организации и обединения. Списък на срещите с участието на ЕК се съдържа в приложение 2.

Работният документ на службите на Комисията (РДСК) прави преглед на становищата в рамките на тези консултации, без да прави заключения относно възможностите, които ще бъдат разглеждани допълнително при оценка на въздействието. Обобщението взема предвид резолюцията на Европейския парламент (ЕП) относно Зелената книга, приета на негово заседание на 25 февруари 2010 г. Обобщението е съставено в съответствие със съдържанието на Зелената книга.

Таблица 1 – Разпределение на становищата

Вид	Брой	Примери
Обществеността	114 + 1 329 еднакви писма по електронна поща	Широк кръг граждани
Промишленост/организации на заинтересованите групи	117	Основно рибарски, риболовни сдружения, организации на преработватели, търговци на дребно, туристически органи

¹ Приложение 3 съдържа списък на акронимите.

² РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2371/2002 НА СЪВЕТА от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството.

³ Зелената книга „Реформа на общата политика в областта на рибарството” (COM(2009) 163 окончателен, 22 април 2009 г.)

⁴ Настоящият работен документ отразява становищата по Зелената книга, получени извън рамките на Комисията.

⁵ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/consultation/received/index_en.htm

Организации на гражданското общество	63	Основно екологични неправителствени организации (НПО); също и НПО, работещи в областта на хуманното отношение към животните, НПО на потребителите и НПО в областта на развойната дейност
Академичната общност	16	Университетски институти, национални изследователски институти, мрежи от учени, изследователски организации
Административни органи/агенции на държавите-членки	30	Министерства, правителствени агенции и парламенти
Регионални или местни органи на самоуправление	35	Предимно крайбрежни региони и общини, чийто поминък е зависим от рибарството, регионални органи за управление на рибарството в Обединеното кралство
Други институции и консултативни органи на ЕО	8	Европейският парламент (ЕП), Комитетът на регионите, Европейският икономически и социален комитет, Консултативният комитет по рибарство и аквакултури, регионални консултативни съвети, отделни членове на Европейския парламент, междуправителствени органи.
Трети страни	11	Северният съвет, Норвегия (правителството и различни организации), Исландия, Нова Зеландия, групата държави от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн
	394 (+ 1 329)	

2. ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ПЕТТЕ СТРУКТУРНИ НЕДОСТАТЪКА НА ПОЛИТИКАТА

2.1. Третиране на дълбоко вкоренения проблем със свръхкапацитета на флота

Становищата масово потвърждават, че риболовният капацитет на ЕС е неоправдано по-голям от ресурсите. Но, същевременно, мнозина от авторите на становищата оспорват обобщенията и признават, че многообразието от случаи изисква подробна оценка, основаваща се на флота или на риболова. Мнозина, включително някои държави-членки и ЕП, призовават за използването на такъв критерий, на техническо и екологично равнище, като се подчертае и икономическото и социалното измерение на риболовната промишленост. ЕП посочва, че части от флота (особено дребномащабния) трябва да бъдат обновени или подменени (с цел безопасност или намаляване на въздействието върху околната среда), без да се увеличава капацитета.

Ограничен брой държави-членки и заинтересовани страни подкрепят продължаване на сегашния подход за управление на капацитета. Някои неправителствени организации (НПО) предлагат задължително, основаващо се на флота намаляване на капацитета. Някои обвързват намаляванията на капацитета с плановете за управление на рибарството. Регионалните органи на най-отдалечените региони (с подкрепата на техните държави-членки) настояват за продължително самостоятелно управление на капацитета за техните флоти.

Не съществува силна подкрепа за публично финансирани еднократни схеми за нарязване на скрап, които да заменят сегашното извеждане от експлоатация, въпреки че мнозинството от авторите на становища, като ЕП, ги считат за полезни при определени условия. Някои държави-членки поставят под въпрос ефективността на постоянното субсидирано нарязване на скрап.

Повечето от държавите-членки и заинтересованите страни считат, че управление, основаващо се на права е полезно при решаване на проблема със свръхкапацитета, като проявяват известно колебание по отношение на индивидуалните прехвърляеми квоти (ИПК), а малка част от тях категорично им се противопоставят. Повечето държави-членки поддържат мнението, че държавите-членки следва да вземат решение относно управлението, основаващо се на права.

Много от авторите на становища посочват риска от концентрация на риболовни права съгласно ИПК и настояват той да бъде избегнат. Спазването на относителната стабилност (ОС) се посочва в редица становища срещу ИПК на равнище ЕС. Според преобладаващото мнение в становищата ИПК не са подходящи за дребномащабния риболов.

2.2. Подреждане по важност на целите на политиката

Според общоприетото мнение екологичната устойчивост осигурява основа за жизнеспособен риболовен сектор при незначителен конфликт между екологичните, социалните и икономическите цели в дългосрочен план. За някои обсъждането на подреждането по важност е временно и свързано с решенията при преход към устойчиво рибарство.

ЕП и други са срещу *a priori* подреждане по важност на определени цели. По-голямата част от риболовния сектор (и някои регионални органи) настояват за равновесие между трите стълба, като създаването на работни места е отделна цел, а синдикатите допълнително наблягат на социалните аспекти. Мнението на държавите-членки варира от отреждане на централна роля на екологичната устойчивост до даване на еднаква тежест на трите стълба на устойчивост. Някои държави-членки поставят акцент върху значението на рибарството за снабдяването с храни и продоволствената сигурност (като нова цел), други, върху рибарството, като източник на заетост в крайбрежните общности. За екологичните НПО същността на политиката е екологичната устойчивост и те свързват ОПОР с по-широкообхватната морска политика и Рамковата директива за морска стратегия (РДМС, Директива 2008/56/ЕО). Търговците на едро, на дребно и някои представители на преработвателната промишленост дават приоритет на екологичната устойчивост.

Съществува широк консенсус, че *максималният устойчив улов (MSY)* трябва да бъде включен в целите (съгласно Съобщение на ЕК COM(2006)360 относно декларацията от Световната среща на върха по въпросите на устойчивото развитие). Общо взето, ЕП и риболовната промишленост се стремят към гъвкави времеви рамки за прилагане, по-специално, при смесените риболовни дейности, като считат MSY по-скоро за насока, отколкото за конкретна цел и, по тяхно мнение, социалните и икономическите аспекти следва също да бъдат

включени в понятието „устойчивост“. Екологичните НПО, от друга страна, изразяват безпокойство, че MSY може не винаги да има ефекта на предпазна мярка и твърдят че по-широкото въздействие на рибарството върху екосистемите са част от понятието „устойчивост“ в рамките на MSY.

Много становища настояват за свеждане до минимум или премахване на изхвърлянето на улов като важна цел за постигането на екологична устойчивост, въпреки че в някои становища се твърди, че изхвърлянето е присъщо на смесените риболовни дейности.

2.3. Съсредоточаване на рамката за вземане на решения върху ключови дългосрочни принципи

В становищата се изразява обща подкрепа за вземането на решения, при което политиките (Съветът и ЕП) приемат всеобщите принцип и цели на политиката (наричани по различен начин в различните становища). Вземането на решения следва да има дългосрочна перспектива в екосистемния подход с механизми за наблюдение и проверка на развитието на политиката и решенията от ЕК и/или на регионално равнище. Масово се говори за прекратяване на съсредоточаването върху краткосрочната перспектива, управлението отгоре-надолу и микроуправлението и за извеждане на конкретните преговори извън рамките на Съвета. Някои становища приканват Съвета задължително да се съобразява с мнението на учените при приемането на общия допустим улов (ОДУ).

Много от авторите на становища, по-специално, НПО и малък брой държави-членки подкрепят предоставянето на изпълнителни правомощия на ЕК в конкретни области (като техническите мерки). Мнозина считат също, че съставените на регионално равнище дългосрочни планове за управление следва да се приемат от ЕК. С цел предотвратяване на предоставянето на „свобода на действие“ на ЕК, значителен брой автори на становища предлагат процедура с участието на регулаторна комисия, на регионалните консултативни съвети (РКС) или на сектора. Една малка група (предимно някои регионални органи) се противопоставя на предоставянето на такива правомощия. Една държава-членка поддържа мнението, че много „технически“ решения могат да имат ясно политическо или социално въздействие.

Съществува най-обща подкрепа за преминаване към някаква форма на по-голяма регионализация. Терминологията се смесва – например, някои говорят за регионализация в рамките на морския басейн, а други, по региони в границите на дадена държава-членка. Някои настояват за субсидиарност при създаване от държавите-членки на регионални комисии за управление и висока степен на саморегулация. Други предлагат обикновено сътрудничество между държавите-членки по въпросите за изпълнение и контрол, а някои виждат възможност за предоставяне на правомощия за вземане на решения относно, например, достъпа, ресурсите или управлението на флота.

Значителен брой автори на становища посочват необходимостта от отделен регионален орган с различна степен на правомощия и отговорности. Повечето, включително ЕП, считат, че предложенията за политика и законодателство,

които да бъдат приети от институциите на ЕС, трябва да се обсъждат и изготвят основно от консултативен орган. Регионалният орган, който свързва заинтересованите страни и другите участници, след това би могъл да се използва за провеждане на диалог и обсъждане. На места се посочва възможността Балтийският регион да послужи за пилотна организация на държави-членки, която да създава и взема решения по приложими разпоредби (например относно изхвърлянето на улов, управлението на националните квоти). Други предлагат създаването на регионален орган за изпълнение на дългосрочните планове с възможност за упражняване на оперативни регулаторни правомощия и приемане на решения за прилагане. Някои поддържат идеята за делегиране на правомощия (например за регулиране на технически детайли и риболовното усилие). Някои становища предлагат съчетаване на функциите.

По отношение на състава, повечето виждат регионалният орган като структура, ръководена от държавите-членки. В няколко случая се подкрепя идеята в него да членуват представители на сектора и на заинтересованите страни, докато в други становища се предлага заинтересованите страни да запазят своите консултативни функции чрез РКС. Авторите на някои становища виждат ЕК като член, а други като активен наблюдател/сътрудник. Някои предлагат реструктуриране на РКС в регионален консултативен орган с участието както на държавите-членки, така и на заинтересованите страни.

По отношение на РКС са отправени няколко ясни послания: тяхната успешна работа следва да бъде разширена чрез укрепването им и (според самите РКС) чрез по-голяма тежест на техните мнения и, по-специално, когато в тях има единодушие. ЕП изрично настоява за достатъчно финансиране. Някои предлагат промяна на състава за осигуряване на по-добър баланс между сектора и други интереси и непредставени заинтересовани страни.

2.4. Насърчаване на промишлеността да поеме повече отговорност при прилагането на ОПОР

Няколко държави-членки считат, че на организациите на производителите (ОП) и на други организации на рибарите следва да се предостави по-голяма изпълнителна отговорност по отношение на опазването и контрола, като на тези организации се оставят най-добрите технически решения. Но самоуправлението следва да се развива единствено след оценка на рисковете и ползите и след като се вземат предвид националните особености (например, правната рамка). Секторът внимателно подкрепя самоуправлението. Това не трябва да означава прехвърляне на отговорността за провала на управлението на рибарството върху рибарите. Те са готови да се предприемат стъпки към самоуправление, ако това предостави на рибарите възможност за избиране на най-добрите технически решения за постигане на одобрените цели, което ги отдалечава от микроуправлението и сложните правила. Трябва да бъдат изпълнени определени предварителни условия и критерии съобразно стандартите и принципите, утвърдени на равнище ЕС. Повечето екологични НПО не одобряват идеята за самоуправление. Всяко делегиране на по-голяма отговорност ще изисква строг контрол и прилагане. Те предпочитат понятията управление, основаващо се на участие или съвместно управление.

Екологичните НПО, а също и някои държави-членки, секторът и ЕП най-общо подкрепят, основаващото се на резултати управление при ясни цели и измерими показатели. ЕС следва да разработи механизми, за да гарантира поемане на отговорност от страна на сектора и спазване чрез документиране. В замяна, следва да бъдат създадени стимули за възнаграждаване на положителните инициативи, заедно с изграждане на капацитет. Увеличаване на отговорността на сектора е възможно само при достатъчната му хоризонтална и вертикална интеграция. Всички заинтересовани страни считат, че ЕС следва да насърчава рибарските организации (повечето приемат, че организациите на производителите трябва да играят ключова роля), особено където риболовната промишленост е разпокъсана. В тази връзка, някои автори на становища настояват за различен подход, тъй като не всички риболовни дейности ще могат да напредват с еднакво темпо в този процес.

Повечето заинтересовани страни, както ЕП и няколко държави-членки считат, че отговорността на промишлеността върви ръка за ръка с по-голямо участие във вземането на решения. Интересен е фактът, че рибарите, държавите-членки и екологичните НПО посочват едни и същи най-добри практики по отношение на по-голямата отговорност и устойчивото управление. Всички посочват значението на споделянето на най-добрите практики (и неуспехите) чрез РКС и други регионални органи на управление.

Някои държави-членки и екологични НПО считат, че (някои) разходи за управление на рибарството следва да бъдат поети от потребителя на ресурсите, но мненията им се различават по отношение на най-добрата възможност (такса за достъп или такси върху разтоварваните количества/печалбата). В много от становищата на представителите на промишлеността се изразява мнението, че секторът вече извършва значителни плащания за управление на рибарството.

2.5. Поощряване на култура на спазване

Свръхкапацитетът на флота, сложните правила, проблемите със събирането на данни и недостатъчните и различни санкции се споменават най-често като основни причини за неспазване и липса на равнопоставеност.

Повечето държави-членки и НПО имат положително отношение към новия регламент за контрол (1224/2009), но секторът изразява също безпокойство относно по-доброто прилагане на правилата. Становищата на много държави-членки и представители на сектора подкрепят опростени правила на ОПОР и многогодишни подходи за увеличаване на спазването, а НПО посочват също необходимостта от разширяване на техниките за контрол (системи за наблюдение на корабите, камери за заснемане в близък план). Мненията относно предоставяне на повече правомощия на ЕК и на по-голяма роля на Агенцията на Общността за контрол на рибарството са разделени, въпреки че тази агенция се оценява положително от ЕП, например. Няколко становища на представители на сектора считат по-голямото самоуправление за полезно.

НПО и някои държави-членки подкрепят по-голямо обвързване на финансовата помощ и спазването на правилата на ОПОР и задълженията за контрол, докато секторът най-общо е против това, по-специално, на равнище отделни

оператори. НПО виждат възможност за стимули, които да насърчават по-голямо спазване на правилата.

3. По-нататъшно подобряване на управлението на риболова на ЕС

3.1. Диференциран риболовен режим за защита на дребномащабните крайбрежни флоти?

Съществува общо съгласие относно значението на дребномащабните крайбрежни флоти за европейското рибарство. Част от държавите-членки подкрепят идеята за диференциран режим, но някои от тях не са за индивидуален подход. Значителен брой посочват необходимостта да се остави на държавите членки изборът на конкретни мерки, като често обвързват това с правилото за 12-те морски мили. ЕП подкрепя диференцирането и приканва към приемането на конкретни програми за дребномащабните крайбрежни флоти.

Повечето заинтересовани страни (както промишлеността и НПО, така и регионалните и местните органи) имат положително отношение към дребномащабния крайбрежен риболов, *inter alia*, поради това че той е свързан с местните общности, използването на неподвижни и селективни риболовни съоръжения и по-малкото потребление на гориво. Някои становища посочват възможни проблеми, в случай че различни флоти ловят едни и същи запаси в едни и същи риболовни зони. Но много становища подчертават, че дребномащабният крайбрежен риболов има (понякога значително) влияние върху ресурсите, поради което спрямо тях непрекъснато следва да бъдат прилагани мерки за опазване и контрол.

В голям брой становища (включително на ЕП) се посочват различни ситуации в целия ЕС, които налагат прилагането на гъвкав подход – приспособяване на определянето към специфичните особености на регионите и/или риболовните дейности. Повечето подкрепят съчетаване на критериите за подбор, включително дължина на съдовете, радиус на действие на съответната риболовна дейност, продължителност на рейса, обем на улова, вид на риболовното съоръжение. Няколко НПО и представители на риболовната промишленост настояват в становищата си да се разгледат социалните критерии и връзката им с местната/регионалната общност. Някои предлагат ограничителни мерки, основаващи се на риболовната дейност, а малка част – включване на любителския риболов в конкретния режим.

Вземането на решения често се свързва с регионален подход, като на равнище ЕС се определят общи критерии, а управлението се извършва или на национално равнище (този вариант се подкрепя от държавите-членки) или на регионално/местно равнище. Част от представителите на сектора приканват към управление на равнище риболовна дейност или рибари (съвместно или самоуправление).

Съществува общо съгласие по въпроса, че въвеждане на управление, основаващото се на права, и ИПК не следва да застрашават трайното съществуване на дребномащабните крайбрежни флоти. Ето защо, не се считат

за нужни нито ИПК, нито предпазни механизми (за избягване на излишна концентрация или откупуване на риболовни права). Често се предлага конкретна финансова помощ за дейности, като подобряване на сигурността (чрез помощ за модернизация) и обучение в управлението на рибарството. Често се предлага сертифициране на риболовна дейност, като някои подкрепят и идеята за публична помощ за построяването на нови плавателни съдове за тези флоти. Някои считат, че режимът следва да включва запазване на квоти или на изключителен достъп до дадени зони.

3.2. Максимално използване на възможностите на нашите видове риболов

В повечето становища се изразява подкрепа за постепенното уеднаквяване на степента на експлоатация с максимален устойчив улов (MSY) до 2015 г. Могат да бъдат посочени някои разлики в мнението дали смъртността от риболов на равнище максимален устойчив улов (FMSY) ще трябва да бъде приет като крайна или като междинна цел, отваряйки пространство за разглеждане на икономически съображения (някои становища предлагат той да бъде заменен със смъртност от риболов на равнище максимален икономичен улов (FMEY) или при определянето на нови цели съгласно специфичните особености на смесените риболовни дейности или съобразно екосистемен подход, съвместим с целите на Рамковата директива за морска стратегия. Такива нови цели следва да бъдат обвързани с ясни графици и крайни срокове. Въпреки това, в някои коментари се посочва, че стратегията за максимален устойчив улов (MSY) няма да бъде приложима спрямо запаси и риболовни дейности, за които няма данни или те не са надеждни.

Относно управленските инструменти за ограничаване на смъртността от риболов (делът на запасите, изтребени в резултат на риболовни дейности), в повечето становища се считат за уместни ограничения на улова и усилието, основно в зависимост от вида на риболовната дейност, към която ще се прилагат. Няколко автори на становища наблягат върху ползата от управление на отделни пелагични риболовни дейности чрез ограничения на улова и от въвеждане на ограничения на усилието при специфични и разнородни риболовни дейности. Освен това, много малък брой автори на становища настояват режимите на риболовно усилие да са подчинени на системите за управление на ОДУ. Дори още по-малко са против използването на инструменти за усилието или такива, основаващи се на ограничения на улова. Мнозина посочват слабости, свързани с двата вида инструменти: управлението на ограниченията на улова, което понастоящем се основава на разтоварванията и ограниченията на усилието трудно се приспособяват към неподвижните риболовни съоръжения. Много малко автори на становища настояват и за допълнително управление на капацитета на флота (или на риболовната мощност) и на риболовното усилие. Други подкрепят идеята за премахване на риболов или усилие „на хартия“ (риболовни възможности, които не са структурно оползотворени). Някои подкрепят също и възможността за управление на времеви и пространствени компоненти на риболовното усилие или на улова на риба чрез затворени географски пространства, защитени морски зони и интегрирано управление на крайбрежните зони.

Преобладаващата част от авторите на становища са за изпълнението на многогодишни планове с акцент върху риболовните дейности, като някои от тях настояват дори за екосистемни многогодишни планове. В някои случаи се уточнява, че правилата за контрол на улова в тези многогодишни планове следва стриктно да отразяват резултатите от научните консултации, касаещи основните запаси, групи запаси или риболовни дейности. В малка част от становищата се подчертава, че политическият натиск ще намалее вследствие на изчисляването на риболовните възможности. Освен това, в някои от коментарите се подчертава, че многогодишните планове следва да третират въпроси, като изхвърлянето на риба, структура и състав на улова, както и икономически и социални фактори. Някои автори на становища изразяват мнение, че политиката на управление на капацитета следва да е съобразена с развитието на тези многогодишни планове. Подкрепя се по-гъвкав подход за тяхното приемане и изпълнение, както и по-голяма отговорност за РКС.

Тенденциите в изразените становища по отношение на техническите мерки и ИПК не изглеждат толкова ясни. В няколко коментара се подчертава, че не следва да се разглеждат единични решения. Други посочват, че е по-добре да се доверим на подобряване на техническите мерки за опазване, отколкото на развитие на ИПК. В няколко от коментарите се настоява да се разгледат проблеми, свързани с изхвърлянето на риба (забрана на изхвърлянето изглежда все още спорен въпрос) и прилова.

В няколко становища се появяват други идеи, повече или по-малко свързани пряко с проблемите по опазването, като необходимостта от ограничаване на достъпа на дребномащабни флоти до зоната от 12 морски мили или евентуално осъвременяване на относителната стабилност.

3.3. Относителна стабилност (ОС) и достъп до крайбрежен риболов

По-голямата част от становищата (включително тези на повечето държави-членки) подкрепят запазване на принципа на ОС, който те приемат като крайъгълен камък в ОПОР, гарантиращ сигурност и стабилност. В ограничен брой становища се изразява готовност за преразглеждане на този принцип и се изразява подкрепа за по-пазарно ориентирани модели на риболовни права или преминаване към усилие в смесените риболовни дейности, както и/или радикална промяна към достъп/разпределение, основаващо се на екологични критерии или на принципа на справедливост (главно няколко екологични НПО). ЕП приканва към разглеждане на необходимостта за промяна на този принцип на относителна стабилност, но настоява ползите от него за крайбрежните общности да бъдат запазени.

Съществува широка подкрепа за преразглеждане на коефициентите на разпределение и приспособяването им към съществуващите реалности, като по-специално се вземе предвид ежегодната размяна на квоти. Други застъпват идеята за приспособяване към реалния риболовен капацитет.

Системата на прехвърляне и размяна на квоти среща широко одобрение, като някои предлагат по-нататъшно развитие на прехвърлянето на квоти (чрез размяна, извършвана от сектора и такава с трети държави).

Голямо мнозинство подкрепя запазване на правилото за 12-те морски мили, като ЕП приканва то да бъде в сила постоянно. Една голяма група е на мнение, че то трябва да бъде обвързано със защита на дребномащабните флоти. Някои становища застъпват идеята за режим с ограничен достъп единствено за съдове, изпълняващи определени условия за устойчивост, за конкретни риболовни дейности или за обединяване на риболовните дейности със защитените морски зони. Ограничен брой становища предлагат наложените от държавите-членки правила в рамките на зоната от 12 морски мили да са приложими спрямо всички плавателни съдове, които оперират в тези води. В отделни становища се застъпва идеята за връщане в териториалните води или отмяна на договореностите между държавите-членки за взаимен достъп.

3.4. Търговия и пазари – от улова до потребителя

Като цяло, Общата организация на пазарите (ООП, Регламент № 104/2000) се счита за основен стълб на ОПОР. Следва да бъде поставен акцент върху пазара като цяло, като се вземат предвид специфичните нужди на аквакултурата.

Становищата на държавите-членки, на ЕП и на сектора подчертават ролята на организациите на производителите (ОП). Те трябва да бъдат подкрепени и да им се даде повече отговорност в управлението както на производството, така и на ресурсите, по-доброто маркетингово планиране и реакция, иновации и концентрация на доставките, включително засилена роля за (преходните) междубраншови организации. Няколко държави-членки препоръчват по-голямо финансиране за ОП, за да се подкрепи повишената отговорност, както и маркетингово планиране.

Масово се отчита необходимостта от преразглеждане и опростяване на механизмите за ценообразуване и намеса, като повечето становища изразяват мнение, че изтеглянето (на риба съгласно механизмите за намеса на ООП) следва да бъде премахнато, но помощта за прехвърляне следва да се запази. Някои подкрепят директна помощ за производствените и маркетинговите дейности. Системата на ориентировъчни цени среща одобрение в сектора, но тя трябва да бъде съобразена в по-голяма степен с (регионалната) действителност, като аквакултурата настоява за своя собствена ценова система.

В повечето становища се изразява мнението, че етикетирването и сертифицирането са обещаващи стратегии, когато регулаторната рамка може да допринесе за прозрачността и да изгради доверие у потребителите. Подкрепата за насърчаване на потреблението изглежда по-спорна.

Специално по отношение на търговската политика, вносителите и преработвателите настояват за либерализиран внос, за да се гарантира доставката на суровини. Няколко държави-членки настояват да се запази тарифния режим, а търговците на дребно и вносителите са за повече тарифни суспендиращия. ЕП и много други автори на становища правят коментари по нетарифни въпроси, като призовават за равнопоставеност на продуктите на ЕС и вносните продукти, включително чрез предпазни механизми, антидъмпинг и строг контрол върху вноса.

3.5. Интегриране на общата политика в областта на рибарството в по-широкия контекст на морската политика

Общо взето, интегрираната морска политика (ИМП, COM(2007)575) се счита за важна, защото ОПОР следва да бъде неделима част от нея и защото е необходим цялостен подход. Днешната ситуация предизвиква масови критики поради непоследователните политики и липсата на равнопоставеност. ЕП приканва за достатъчно финансови средства за ИМП.

Различните заинтересовани страни (по-специално промишлеността) виждат развитието на ИМП като възможност да имат в по-голяма степен думата относно дейността на други икономически оператори или по-голямо влияние върху политическите решения с въздействие върху рибарството. По същия начин, други автори на становища и екологични НПО предвиждат по-голямо влияние върху решенията, свързани с рибарството. Има широка подкрепа за регионално изпълнение на ИМП, включително риболовни дейности на ниво морски басейни, с регионален форум, където да се обсъждат всички аспекти. Стратегията за Балтийско море бе посочена като добър пример.

В голям брой становища се застъпва идеята за хармонизиране на ОПОР с Рамковата директива за морска стратегия и друго екологично законодателство, както и с екосистемния подход. Различават се мненията относно начина на интегриране. Като цяло, представителите на промишлеността твърдят, че риболовните дейности следва да бъдат считани (исторически обосновано) за приоритетна дейност. Екологичните НПО предпочитат рибарството да бъде интегрирано в екологичните стандарти.

Промислеността претендира за приоритетен достъп до морското пространствено планиране и с нея трябва да бъдат провеждани повече консултации, докато много държави-членки и НПО считат, че ИМП следва да се стреми към механизми за консултация с всички сектори.

Представителите на промишлеността настояват, че могат да подпомогнат приспособяването към последиците от изменението на климата и осигуряването на гаранции, че рибарството няма да подрива съпротивителните сили на морските екосистеми. Много НПО вярват, че намаленият натиск от страна на риболова, защитените морски зони и практиките за намаляване на потреблението на гориво са най-добрите инструменти за повишаване на съпротивителните сили на екосистемите спрямо изменението на климата. Държавите-членки посочват необходимостта от засилена изследователска дейност по отношение на изменението на климата и от прилагането на екосистемния подход.

Преобладава мнението, че оценката на въздействието и по-доброто познаване на функционирането на екосистемите са важни. Представителите на промишлеността подчертават, че имат много добри познания за морската среда и, следователно, могат да бъдат много полезни в тази област (например, при определянето на уязвими зони).

3.6. Научни данни в основата на политиката

Съществува съгласие, че ОПОР трябва да се основава на най-добрите налични научни данни. Някои (по-специално екологичните НПО и търговците на дребно) твърдят, че винаги следва да се придържаме към мнението на учените. ЕП подчертава, че липсата на научни данни не следва да възпрепятства приемането на предпазни мерки.

Повечето автори на становища наблягат върху подходи на базата на включване и участие към изследванията и мнението на учените, с участието и добра комуникация най-вече с учените измежду всички заинтересовани страни (някои виждат необходимост единствено от участието на сектора). Мнозина приканват към мултидисциплинарни изследвания и мнения в контекста на екосистемите и тяхното интегриране в Рамковата директива за морска стратегия. В някои становища се посочва необходимостта от свързване на процеса на научни консултации с управление на регионално равнище.

В повечето становища, представени от всички групи, се изразява безпокойство за наличието и качеството на данните (например, социални и икономически данни, данни за изхвърлянето на улов и др.). Според различни групи, липсата на информация или научни данни е свързана с прекалено рестриктивните регламенти (според риболовния сектор), прилагането на екосистемен подход (някои държави-членки, ЕП, НПО) или доверието на потребителите (търговците на едро и дребно).

Съществуват конкретни предложения за повече инвестиции в изследователската дейност, събирането на данни и консултации, като някои становища (на ЕП и някои държави-членки) застъпват идеята за по-добро използване на информационните технологии и автоматизирано записване. Някои считат, че на рибарите следва да бъдат осигурени стимули за предоставяне на надеждни данни. В някои становища се предлага нова структура на ЕС (например, агенция, научна група) за гарантиране на независимост, прозрачност и по-добра координация и използване на ресурсите.

3.7. Структурната политика и публичната финансова подкрепа

В много становища се изтъква необходимостта от запазване на публичното финансиране на сектор рибарство. ЕП настоява за по-големи финансови ресурси за политиката в областта на рибарството. Група държави-членки подкрепят промени на реда и условията. Малка част от държавите-членки и повечето НПО настояват за спиране или постепенно премахване на субсидиите – те запазват нежизнеспособни структури и поддържат зависимостта на сектора от публичната подкрепа.

Съществува съгласие, че преходът в рамките на процеса на реформи следва да бъде съпроводен от подкрепа, която да улесни приспособяването на сектора с цел постигане на дългосрочна икономическа и социална устойчивост или да намали последствията от важни събития в рамките на политиката (например преминаване към максимален устойчив улов (MSY); ЕП предлага финансови компенсации за рибари, засегнати от многогодишните планове). Подкрепата от

ЕС следва да бъде по-добре определена и насочена към изследванията и иновациите, като подобрява защитата на моретата и подкрепя рибарските организации и местното развитие (ос 4, устойчиво развитие на риболовните зони). Значителна е подкрепата (от страна на някои държави-членки и на сектора) за създаването на механизми в подкрепа на сектора при кризи или извънредни ситуации, които по никакъв начин не противоречат на дългосрочните цели. Аквакултурата също се споменава често като потенциален бенефициер на публична подкрепа.

Най-общо, реструктурирането на флота се счита за едно от основните предизвикателства. Съществува склонност за запазване на извеждането от експлоатация на плавателни съдове, но при по-строго прилагане, на този принцип. Според някои, това трябва да се извършва чрез еднократни схеми за нарязване на скрап. Други възприемат алтернативен подход и настояват за по-широко използване на пазарни подходи, като ИПК. Много автори на становища подкрепят публично финансиране за модернизиране на флотите (селективност, иновативни технологии и други подобни), а ограничен брой застъпват идеята за публична подкрепа за обновяване на флота (включително ЕП и някои държави-членки). Някои региони и заинтересовани страни подчертават социалното измерение на реструктурирането. Въпреки това, няма изрични позиции в подкрепа на помощ за временно преустановяване, ако съществува алтернативен инструмент (например механизъм за действие в извънредни ситуации).

По-голяма зависимост между финансиране от ЕС и постигане на целите на ОПОР се радва на широка подкрепа. Някои (включително няколко организации от сектора) считат, че следването на правилата/целите следва да бъде свързано с наличните средства. Съществува по-голяма подкрепа за по-тесен секторен подход, който не се основава на критерии за сближаване, но група държави-членки и ЕП се противопоставят на това. В малък брой становища се застъпва идеята за постепенно премахване на националната помощ (включително освобождаване от данъци и държавни помощи, например помощта *de minimis*). Преобладаващото мнозинство от представителите на сектора и на държавите-членки считат, че общите услуги (като контрол и събиране на данни) следва да бъдат финансирани в рамките на бъдещи схеми за финансиране от ЕС.

3.8. Външнополитическо измерение

В повечето становища се потвърждава значението на външнополитическото измерение и се подчертава, че целите на ОПОР следва да са в сила в еднаква степен във вътрешен и във външен план, за да се гарантира съгласуваността на политиката. ЕП и някои други считат защитата на интересите на Общността за водеща цел. Преобладаващото мнозинство от заинтересованите страни приемат необходимостта от по-осезателно участие на ЕС в регионалните организации за управление на рибарството (RFMO), които играят много важна роля в световното управление на рибарството. Това следва също да включва подобрения в информацията и мненията, предоставени от учените, по-голямо участие на всички заинтересовани страни и по-прозрачни процеси на вземане на решения. Мнозинството от заинтересованите страни застъпват идеята за продължаване на политиката на свободен достъп до международни води в

рамките на RFMO. Но някои настояват, че бенефициерите (промишлеността или държавите) следва да участват в поемането на разходите за управление, изследванията и наблюденията или да плащат за правото на риболов в открито море, а ЕП настоява за достъп само до води, в които има излишък на ресурси.

В повечето становища се поставя акцент върху споразуменията за партньорство в областта на рибарството (FPA). Повечето от заинтересованите страни в сектора развиват идеята за поддържане на съществуващата структура на FPA за гарантиране на правна защита и отговорно рибарство, при осигуряване на платформа за спазване, прозрачност и подкрепа от трета държава. Две държави-членки изразяват предпочитание за укрепване на FPA на регионална основа, което ще доведе до по-ефективни изследвания, контрол и наблюдение, както и общо регионално сътрудничество. Няколко заинтересовани страни, по-специално НПО, предлагат замяната на FPA с рамкови споразумения за управление на рибарството или такива за устойчиви доставки.

Мнозина оценяват значението на по-голямо хармонизиране на принципите на ОПОР и работата по FPA с други политики, за да се гарантира съгласуваност и взаимодействие със споразуменията за икономическо партньорство (СИП), търговските споразумения, помощта за развитие и подкрепата за местното развитие. Секторът вижда смесените предприятия като начин за инвестиране в трети страни. Синдикатите и някои екологични НПО настояват за зачитане на местните общности и на правата на местните работници. Някои заинтересовани страни също подчертават значението на северните споразумения.

Голям брой заинтересовани страни от сектора предпочитат поддържане на съществуващия начин на финансиране на FPA, докато друга значителна част от тях настояват за частното им финансиране или чрез публично-частни партньорства. НПО настояват за заплащане за достъп до водите на трети страни от страна на сектора, който следва да докаже, че спазва критериите за устойчивост.

Някои НПО подкрепят инвестиции от страна на ЕС за прехвърляне на ноу-хау и стимулиране на развитието, но и потискане на прехвърлянето на риболовен капацитет. Някои заинтересовани страни подкрепят подчиняването на аквакултурите на FPA, но много НПО са против това.

3.9. Аквакултура

Като цяло, аквакултурата се счита за важна и се отправя призив за поддържане на финансиращия инструмент за подкрепа на развитието и за включване на нуждите на аквакултурата в прегледа на пазарната политика. В повечето становища се посочва социално-икономическото значение, пазарното измерение, връзката с риболова, проблемите с вносните продукти и достъпа до пространство. Някои от заинтересованите страни от сектора подчертават, че аквакултурата следва да бъде оставена на държавите-членки и да бъде извадена от ОПОР. Тази идея се поддържа от някои държави-членки, но те се обявяват за финансова подкрепа от ЕС.

Някои държави-членки и НПО изтъкват необходимостта от екологична устойчивост и развитие в рамките на екосистемния подход, като алтернатива за снабдяване с храна. Други държави-членки считат аквакултурата за основен и стратегически стълб на ОПОР и се обявяват за съгласувано развитие на политиката на ЕС. Докато някои НПО подкрепят устойчивата аквакултура, мнозинството екологични НПО и представители на потребителите изразяват безпокойство относно отрицателното въздействие на практиките на аквакултурата върху околната среда.

ЕП, някои държави-членки и други виждат аквакултурата като неделима част от ОПОР. Според няколко екологични НПО, включването на аквакултурата в ОПОР е преди всичко начин за утвърждаване на екологично устойчиво (и социално отговорно) производство на риба. Те, както и някои сдружения за защита на животните, виждат включването на аквакултурата в ОПОР като начин за намаляване на въздействието върху околната среда (например ограничаване на улова на хищни видове, ограничаване на хранителните източници и др.). Но друга важна група екологични НПО счита, че аквакултурата не следва да бъде неделима част от преразгледаната ОПОР, а че този сектор следва специфично да бъде управляван в рамките на отделен европейски инструмент или от самите държави-членки.

4. Други повдигнати въпроси

Няколко становища, по-специално това на ЕП, приканват да се обърне внимание на *социалното измерение*, включително атрактивността на професията, признаване на ролята на жените и на уязвимите групи в рибарството. Въпреки че се отчита ограниченото поле на действие, появяват се, например, призови за подкрепа на социалния диалог, за обучение и взаимно признаване на квалификации, за внимание към условията за работа и безопасността на борда, за заплатите на екипажа. Сред конкретните предложения са механизми за защита на заетостта и за развитието на дългосрочна стратегия.

Органите, представляващи *най-отдалечените региони* (НОР) и ЕП наблягат върху значението на рибарството, като посочват и конкретните проблеми, които изискват специални решения (включително отделно управление на флотите). В някои становища се предлага регионален подход, а в други се набляга върху проблемите с определянето на границите на достъп до водите, заобикалящи НОР. В едно становище се предлага конкретна оценка на въздействието на политиките за НОР.

Любителският риболов претендира за място на пълноправна заинтересована страна в ОПОР със значителен принос към устойчивата икономика и създаването на работни места. Други считат, че любителският риболов и въздействието му върху запасите трябва да бъдат разглеждани в контекста на ОПОР, като се събират данни и, когато е необходимо, се вземат специални технически мерки.

Най-накрая, ЕП посочва *пристанищата* като ключов елемент от рибарството.

5. СТАНОВИЩА НА ГРАЖДАНИ

Въпреки че някои становища на граждани са много подробни и повдигат буквално всички проблеми на ОПОР, повечето не предлагат много начини за тяхното разрешаване. Много граждани са за прекратяване на прекомерния риболов (някои предлагат мораториум), премахване на субсидиите и забрана на вредните риболовни съоръжения. Значителен брой становища застъпват идеята за забрана на изхвърлянето на улова, а някои приканват към стриктно съобразяване с мнението на учените при определяне на ОДУ. Други споменават необходимостта от намаляване на флота, повече контрол, опазване на рифовете и съхраняване на традиционното рибарство. От друга страна, няколко становища приканват към прекратяване на ОПОР, връщане към зоните от 200 морски мили под компетентността на държавите-членки и/или ренационализация на политиката в областта на рибарството. Бяха получени два вида масови писма по електронна поща: ограничен брой от тях пледират за постоянни морски резервати, които да заемат до 40 % от водите на Общността в съчетание с призив за забрана на вредното тралиране и прекратяване на изхвърлянето на улов и прилов. Авторите на втора масова група от писма, изпратени по електронна поща, изразяват мнението, че прекалено много рибари ловят прекалено много риба и излизат със следните предложения по отношение на политиката: намаляване на флотите най-малко с 50 %, съобразяване с мнението на учените, създаване на мрежа от защитени морски зони, забрана на вредните риболовни методи и на изхвърлянето на улов, както и въвеждане на задължение за предоставяне на подробна информация за продукта и производството на потребителя. Най-накрая, следва да се обърне внимание на едно становище както заради формата, под която е представено (комикс), така и заради начина, по който то разглежда темата (в заглавието се казва всичко: „Едно деликатно, наивно и дръзко становище относно Общата поетика в областта на рибарството”).

6. СЛЕДВАЩИТЕ СЪПКИ

Настоящият работен документ на службите на Комисията ще бъде публикуван на интернет страницата на ЕК и ще бъде представен като основа за обмен на мнения пред Съвета на министрите по рибарство на 19-20 април 2010 г. През 2010 г. ЕК е в процес на създаване и подготовка на варианти за оценката на въздействието, която ще придружава предложенията за реформа. През този етап се предвиждат интензивни консултации както със заинтересованите страни, така и с държавите-членки, след което ще бъдат изработени предложенията за реформи. Предвидено е те да бъдат приети от колегиума на членовете на Комисията в началото на 2011 г.

Приложение 1 Списък на становищата, получени към 12 януари 2010 г.

Граждани

114 индивидуални становища + 1 329 с еднакъв текст

Административни органи/парламенти/правителствени агенции на държавите-членки

- Deutscher Bundestag
- Fiskeriverket (SE)
- Miljö- och jordbruksutskottets utlåtande (SE)
- Regeringskansliet (SE)
- SRU - German Advisory Council on the Environment (DE)
- Bundesrat (DE)
- Wirtschaftsrat der CDU(DE)
- UK House of Lords
- UK Joint Nature Conservation Committee
- UK English Heritage
- UK Government
- George MP - UK
- Finnish Ministry for Agriculture and Forestry
- Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz (DE)
- Bundesamt für Naturschutz (DE)
- Comhairle nan Eilean Siar (IE)
- Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (DK)
- Ministry of Food, Agriculture and Fisheries (DK)
- Marine Environment Unit – Federal Public Service Health, Food Chain Safety and Environment (BE)
- Rząd Rzeczypospolitej Polskiej (PL)
- Ministerio de Medio Ambiente, Medio Rural y Marino – Secretaría General del Mar (ES)
- Assembleia da República – Comissão de Agricultura, Desenvolvimento Rural e Pescas (PT)
- Latvija uzskata – à vérifier
- Vlaamse Overheid (BE)
- Ministry of Agriculture, Nature and Food Quality (NL)
- République française
- Ministry of Agriculture, Forestry and Food (SI)
- Estonia

Региони и местни органи на самоуправление

- Scottish Government
- Xunta de Galicia
- Junta de Andalucía
- Kent & Essex Sea Fisheries Committee
- Eastern Sea Fisheries Joint Committee
- South Wales Sea Fisheries Committee
- Région Bretagne
- DE - Aktivregion Ostseeküste e.V.
- Poitou-Charentes, Pays de la Loire, Brittany and Lower-Normandy
- Gobierno de Canarias
- Generalitat de Catalunya
- East of England
- IE - South West Regional Authority
- SE - Fiskekommunerna
- CONFERENCE DES REGIONS PERIPHERIQUES MARITIMES D'EUROPE – CONFERENCE OF PERIPHERAL MARITIME REGIONS OF EUROPE
- Västra Götalandsregionen
- Conseil général Morbihan
- Unioncamere Calabria
- COSLA - Convention of Scottish Local Authorities
- Scottish Government
- Comhairle nan Eilean Siar
- Conseil général Finistère
- Région Réunion
- Région Haute Normandie
- Camara Municipal de Sesimbra
- Highland Council
- Gobierno Vasco
- Southern Sea Fisheries District
- Northumberland Sea Fisheries Committee
- UK - Environment Agency
- Seafish
- Aberdeen Council North East Scotland Fisheries Development Partnership
- Cornwall Sea Fisheries District
- Association of Sea Fisheries Committees England
- Département de l'Hérault
- Régions Ultrapériphériques
- Região Autónoma dos Açores
- Welsh Assembly Government
- Région Guadeloupe

Други институции

- Комитет на регионите
- Европейски парламент (не са получени, но са в процес на подготовка)
- Европейски икономически и социален комитет (не са получени, но са в процес на подготовка)
- UNEP/CMS/ASCOBANS
- HELCOM
- MEP for Munster
- Fianna Fail MEPs
- Bowles MEP
- D. Dodds MEP

Консултативни органи

- Консултативен комитет по рибарство и аквакултури
- РКС „Балтийско море“
- РКС „Северно море“
- РКС „Пелагични запаси“
- РКС „Северозападни води“
- РКС „Югозападни води“
- РКС „Далечно плаване“

Заинтересовани страни – промишлеността, рибарите, туризмът и др.

- Grupo Regal
- Sea Fishery Advisory Group of the Irish Seal Sanctuary
- Pedro Fernández
- Vianapesca
- CPMR North Sea Commission
- ACOPE
- ARVI
- L'Encre de Mer
- OPP48
- Peterhead Port Authority
- AETINAPE
- Promovis Nieuwpoort
- Confederación Española de Pesca Marítima de Recreo Responsable
- UNACOMAR
- Cap l'Orient Agglomération
- Europêche/Cogeca
- OPAGAC
- Associação de Armadores Pesca Artesanal Barlavento Algarvio
- Dutch Fish Product Board
- Mission de la Mer France
- Cornish Fed. Sea Anglers
- AIPCE-CEP
- Visveiling (Marcel Madou)
- Syndicat national des Chefs d'Entreprise à la Pêche maritime
- Danske Havne
- Landesfischereiverband Weser-Ems
- FR - Comité national des Pêches - CNPMMEM
- Cornish Fish Producers Organisation
- Scottish Pelagic Fishermen's Association
- Ilhas em Rede
- ANACEP & ANEPAT
- Greenore Cooley Fisherman's Association
- EAFPA
- Гръцка конфедерация на рибарите
- DE - Landesvereinigung für Nordseekrabben und Küstenfischer
- Puerto Celeiro
- Fischereischutzverband Schleswig-Holstein
- ACV Transcom Visserij
- AKTEA
- Fédération des Femmes du Milieu Maritime
- Federación Gallega de Cofradías de Pescadores
- The Fishermen's Association Limited
- National Federation Fishermen's Organisations
- Shetland Oceans Alliance
- Shellfish Association of Great Britain
- EuroCommerce

- Eurothon
- Edeka Zentrale
- IHK Nord
- DK-LAG Development North West Sealand
- Финландска НПО за развитие
- Scottish Fishermen's Federation
- Unioncamere Calabria
- BG - Civil Association "Regional Future"
- Rederscentrale
- Unione Italiana Lavoratori Pesca e Acquacoltura
- Fishmongers Company
- ETF
- CDSS
- Scottish Salmon Producers' Organisation
- Handelsverband Deutschland
- National Association of the Fish Farmers
- Federaci3n Territorial de Cofradías de Pescadores de Barcelona
- Árainn Mh3r Island Fishing Committee
- Federation of Irish Fishermen
- Испанска технологична платформа за рибарство и аквакултура (PTEPA)
- UK - Food and Drink Federation
- CEPPT
- Coastlsig - LGA
- EPF - Entrepreneurs et Pêcheurs de France
- EAPO
- Federaci3n Nacional de Cofradías de Pescadores
- Collectif Pêche et Développement et Encre de Mer
- Cepesca
- Датски организации от сектор рибарство
- Dutch Anglers Organisation - Sportvisserij
- Angling Trust
- Irish Fishermen's Organisation
- APC - Advance Planning-Consulting
- ASOAR-ARMEGA
- SESIBAL
- ANFACO-CECOPECA
- CONXEMAR
- Swedish Fishermen Federation
- EPF- ORTHONGEL
- ADAPI
- SWFPA
- MARGov
- Centrale Economic Council & Consultative Commission for Fisheries
- SWFPO

- South West Handline Fishermen Association
- Fédération française d'Aquaculture
- SeFF Fiskeriturism
- EAA EFTTA FIPS
- HU - Hartobagy
- Група за управление на рибарството на запад от четвъртия градус (WOFFMG) Финландска федерация за любителски риболов
- Естонска организация за риболов
- Уелска федерация на рибарските сдружения
- Нова асоциация на рибарите със съдове под десет метра
- EE - Maritime Cultural Society of Saaremaa
- EE - Saarte Kalandus
- Гръцки съюз на собствениците на траулери
- Mexillón de Galicia
- ArtesanalPesca
- Angling-school

НПО

- Nederlandse Vegetariërs Bond
- Baltic Sea 2020
- Fishcount.org.uk
- CFFA - CAPE
- 7 френски НПО
- ClientEarth-MCS
- Western Sahara Resource Watch
- Green Budget Germany
- WWF European Policy Office
- Irish Wildlife Trust
- Ocean Sentry
- EUCC Marine Team
- Marine Conservation Society
- ProWildlife
- Legambiente
- Seas at Risk
- Food and Water Europe
- COAST - UWE - Hebridean - SSACN - FIMETI
- PEW
- Ocean2012
- Eurogroup for Animals
- CFFA
- Environmental Pillar of Social Partnership
- Compassion in World Farming
- German Church Development Service
- Finnish Association for Nature Conservation
- Seas at Risk position
- Royal Society of Edinburgh
- Birdlife
- Ecologistas en Acción
- Greenpeace
- ClientEarth
- Dutch society for the Protection of Animals
- Oceana
- ICSF
- National Heart Forum
- DE - Society for the Dolphin Conservation
- Kenna Eco Diving
- Pro-Sea Foundation
- Project Blue Sea
- Swedish Society for Nature Conservation
- Coalition Clean Baltic
- Deepwave
- New Economics Foundation
- Saharawi NGOs
- PONG Pesca
- EKO-UNIA
- PUGAD
- Fisheries Secretariat

- WWF Mediterranean
- Humane Society International
- DE - IBG (J. Gessner)
- EuroCoop
- IFAW
- Fair-fish

Изследователски организации и институти

- ПЕА - Institute of International and European Affairs
- Instituto Español de Oceanografía
- FI - Fisheries and Environmental Management Group
- EFARO
- University of York
- Università di Bologna
- APECE
- Marine Laboratories of the Natural Environment Research Council
- Instituto Español de Oceanografía - Canarias
- Proyecto PRESPO
- German Elasmobranch Society
- Presentation Justice Network, Ireland
- Centro de Biodiversidad y Gestión ambiental
- JRC Ispra
- MARINET

Становища от трети държави

- Правителство на Норвегия
- Северен съвет на министрите
- Северен съвет
- Северен норвежки регион
- Западен норвежки регион
- Групата държави от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн
- Правителство на Нова Зеландия
- Норвежка федерация за морска храна
- Норвежки проект за изследователска и развойна дейност
- S. Gudmundsson

Приложение 2. Консултации относно реформата на ОПОР

	When?	Where?
	(all dates in 2009)	
MS Fisheries Administrations		
DK - All-purpose meeting	11 May	Copenhagen
ES -Specific mission	26 May	Madrid
DK - EFF Monitoring Committee	28 May	
IE - EFF Monitoring Committee	28 May	
DK - Annual Fisheries Policy Meeting	4 June	Kolding, Denmark
SK - EFF Monitoring Committee	12 June	
ES - Multi-purpose meeting	18-19 June	
CZ - EFF Monitoring Committee	19 June	
NL - EFF Monitoring Committee	19 June	Netherlands
ES - EFF Monitoring Committee	23-24 June	
PT - EFF Monitoring Committee	26 June	
FR - Multi-purpose meeting	29-30 June	
All Members States (DGs)	2-3 July	Ronneby
BE - Specific meeting	6 July	Ostende
PT - Ad-hoc meeting	7 July	Lisbon
BE - EFF Monitoring Committee	8 July	
FR - Specific mission	8 July	Paris
UK - Multi-purpose meeting	13-14 July	
GR - Conference on the Green Paper	30 Aug-1 Sept.	Thessalonique
AT - EFF Monitoring Committee	17-18 September	Illmitz
PL - Multi-purpose meeting	22-23 September	Warsaw, Gdynia
RO - Conference on the CFP Reform	3 October	Bucharest
IE - Ad-hoc meeting + The Marine Institute	7-8 October	Dublin
DK - Danfish Conference " A new Fisheries Policy for fishers"	8 October	Ålborg, Denmark
IT - Ad-hoc meeting (Adm. + Stakeholders)	12 October	Sardegna

SV - EFF Monitoring Committee	15 October	Gothenburg	
EE - EFF OP Annual Examination	18 November	Brussels	
SV - EFF OP Annual Examination	24 November	Brussels	
DE - EFF OP Annual Examination	25 November	Brussels	
DK - EFF OP Annual Examination	26 November	Brussels	
PL - EFF OP Annual Examination	1 December	Brussels	
NL - EFF OP Annual Examination	3 December	Brussels	
GR - Conference on the Green Paper	4 December	Kamena Greece	Vourla,
BG - Multi-purpose meeting	7-8 December	Sofia	
IT - Special event	10 December	Italy	

MS Administrations other than fisheries, regions and other events

Chambre de Commerce de Granville, Basse Normandie	14 May	Brussels	
AG Commission Arc Atlantique	15 May	Santander	
Devon Maritime Forum	20 May	Brixham	
EFARO Annual directors meeting	26 May	Göteborg	
Fundación Galicia Europa - Presentation to all ES regions	3 June	Brussels	
EFF Axis 4 seminar with Baltic MS	4-5 June	Parnü - Estonia	
Lower Normandy	4 June	Caen	
CRPM - Adonis A4719	9 June	Brussels	
"Inquiry into Future Fisheries Management" - Scottish Government	15/16 June	Edimburg Videoconference	
CPMR Working Group "Aquamarina"	18 June	Brussels	
5th meeting with MS experts on Maritime Policy	23 June	Brussels	
Biolfish	25 June	Monopoli	
Coastal Management for Sustainability	30 June	London	
ES - Specific mission	9-10 July	Granada	
EU Fisheries Advisor meeting	17-18 September	Göteborg	
Five French major maritime regions	29 September	Brussels	
CPMR - General Assembly	30 Sept. 1-2 Oct.	Göteborg	

Assises de la pêche - ouverture	5 October	Paris
The East of England Regional Assembly's (EERA)	5 October	Brussels
DE - Presentation at the EU representation	7 October	Berlin
Bretagne - Journée d'échange sur la réforme de la PCP	20 October	La Forêt Fouesnant
Environment Policy Review Group	26 October	Brussels
Assises de la pêche - PACA	3 November	France
Galicia - Meeting between Galician Minister for Fisheries and Commissioner Borg	5 November	Brussels
Scotland	4-5 November	Scotland
EFARO workshop on CFP Reform	24 November	Ostende
DE - COM representation with Land Schleswig-Holstein	26 November	Buesum
ES - Specific mission	26-27 November	Canary Islands
ES - Specific mission	27 November	Bilbao
Assises de l'économie de la mer	1 December	Brest
PT - Meeting with Azores Government	4 December	Ponta Delgada
ES - Specific mission	18 December	Santiago

European Institutions

Committee of the Regions	30 June	Brussels
European Economic and Social Committee	15 July	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	1 September	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	30 Sept/1 Oct	Brussels
European Economic and Social Committee - Specialised section	8 October	Brussels
European Parliament - Working lunch with the Rapporteur	15 October	Brussels
European Parliament - Workshop "Reforma da Política Comum de Pesca: O Futuro da Pesca em Portugal"	21 November	Porto
European Parliament - Fisheries Committee	1 December	Brussels
Committee of the Regions	4 December	Brussels
European Economic and Social Committee	10 December	Brussels
European Economic and Social Committee	8 February	Brussels
European Parliament - Study visit by national parliaments' officials to PECH	25 February	Brussels

Stakeholders, including NGOs

BSRAC - General Assembly	8 May	Gdynia, Poland
PeIRAC working groups	14-15 May	Leiden
MedRAC	3-4 June	Marseille
BSRAC Demersal & Pelagic WK	9 June	Denmark
IEEP	8 June	Brussels
WWFEPO	10 June	Brussels
Green Party	15 June	Berlin
ACFA - Plenary Session	17 June	Brussels
BSRAC ExCom	22-23 June	Finland
PeIRAC working group I on reform	23 June	Schiphol
EAP0 Seminar on the Green Paper	26 June	Bénodet - France
NSRAC ExCom	29-30 June	Netherlands
SWWRAC - General Assembly	6-7 July	Paris
NWWRAC	10 July	Paris
ACFA - Ad-hoc Group on the Reform + Danish Administration	8 September	Copenhagen
NWWRAC ExCom	8 September	Madrid
Natural England	11 September	Brussels
PeIRAC GA and ExCom	16-17 September	Amsterdam
ICSF - Small-scale fisheries, coastal communities and CFP Reform	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Dinner on US regional fisheries management	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Regional Fisheries Management Conference	29 September	Brussels
AGLIA - La pêche et les institutions européennes	29 September	Brussels
ClientEarth and Marine Conservation Society	30 September	Brussels
BSRAC Conference on best practices	1 October	Sweden
Federation of Irish Fishermen	9 October	Dublin
ACFA - Groups 2 & 3 (Aquaculture & Markets)	13 October	Brussels
PELRAC WGs	14 October	Leiden,

		Netherlands
Eurocommerce	21 October	Brussels
Seas at Risk	21 October	Brussels
NWWRAC - AG	28 October	Dublin
Inter-RACs Seminar	3-4 November	Edimburg
Social Dialogue + Harvesting sector	5-6 November	Split
Federación Nacional de Cofradías de Pescadores	7 November	Madrid
ACFA - Ad-hoc Group	10 November	Brussels
Trade Unions	12-13 November	Málaga
Oceans Symposium	13 November	Oxford
LPN (= ONG)	16 November	Lisbon
XIV Jornadas de Pesca Celeiro	21 November	Celeiro, Spain
WWFEPO	24 November	Brussels
ADAPI	3 December	Lisbon
Natural England	8-9 December	London
ACFA Plenary Session	9 December	Brussels
Conférence Coopération regionale de l'océan Indien	10 December	St Denis, Réunion

External events

Nordic Council of Ministers	1-3 July	Isafjorden - Iceland
XIXth meeting of the European Association of Fisheries Economists (EAFE)	6-8 July	Malta
Conference "Efficient Fisheries Management - Fishing rights and flexibility"	27/28 August	Reykjavik
ESIN - General Assembly	9 September	Elba, Italy
World Fishing Exhibition	16-19 September	Vigo
Nordic Council of Ministers	13 October	Copenhagen
Northern Norway	10 December	Brussels

Приложение 3. Акроними

АСФА	Консултативен комитет по рибарство и аквакултури
ЕС	Европейска комисия
FMEY	Смъртност от риболов на равнище максимален икономичен улов
FMSY	Смъртност от риболов на равнище максималният устойчив улов
FPA	Споразумение за партньорство в областта на рибарството
MS	Държава-членка
MSY	Максимален устойчив улов
RFMO	Регионална организация за управление на рибарството
ЕП	Европейски парламент
ЕС	Европейски съюз
ИМП	Интегрирана морска политика
ИПК	Индивидуална прехвърляема квота
МЗЗ	Морска защитена зона
НОР	Най-отдалечен регион
НПО	Неправителствена организация
ОДУ	Общ допустим улов
ООП	Обща организация на пазарите
ОП	Организация на производителите
ОПОР	Обща политика в областта на рибарството
ОС	Относителна стабилност
РДМС	Рамкова директива за морска стратегия
РДСК	Работен документ на службите на Комисията
РКС	Регионален консултативен съвет
СИП	Споразумение за икономическо партньорство